

Colecția MAGISTER

Editor: MIRCEA PETEAN

Coperta și tehnoredactarea: PETRONELLA SÎRBU LEOMIZA

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

Sîrbu, Petronella Leomiza

Îndreptar exemplar cu peisaj conceptual : poeme / Petronella

Sîrbu Leomiza - Florești : Limes, 2025

ISBN 978-606-799-895-5

821.135.1

Nicio parte din această carte nu poate fi reprodusă sub nicio formă, prin niciun fel de mijloace, electronice sau mecanice, inclusiv prin fotocopiere și înregistrare sau prin vreun sistem de stocare a informației, cu excepția cazului în care acestea sunt permise, în mod expres, în scris, de către autoare.

© Copyright 2025 / Editura Limes, pentru această ediție

407280 Florești – Cluj, Romania; tel: 0723-194022

e-mail: edituralimes2008@yahoo.com/ www.edituralimes.ro

© Copyright Petronella Sîrbu Leomiza, Mississauga, ON, Canada

e-mail: myartps@yahoo.com/ www.petronellasirbu.com

PETRONELLA SÎRBU LEOMIZA

Îndreptar exemplar cu peisaj conceptual

poeme

LIMES
2025

CUPRINS:

9 primul dublu exemplar: *efulgența pământului – însămânțarea*

67 al doilea dublu exemplar: *efulgența pământului – etalarea*

99 al treilea dublu exemplar: *efulgența pământului – nemurirea*

165 *efulgența pământului: – niciun exemplar*

LBRIS

We know
books

primul dublu exemplar

efulgența pământului – însămânțarea

descurcate cu valul prețioasei mele fantezii,
când se face moriști suspendate,
serpentine colorate și confete delicate.

leșită din pepeni,
adăpostită într-o blană de urs,
fără a ține seamă de corpul literelor vreunui scenariu,
l-am descris estetic în două duble exemplare puse la păstrare,
că nu erau prea populare
și nici n-aveau suficiente pagini,
ci doar nenumărate priveliști imaginare,
vaste tulpini și stăruitoare rădăcini verbale.

Cu talent,
l-am împodobit cu câteva fonduri picturale originale,
destul de florale,

l-am completat cu mai toate vocile mele cântărețe
și i-am dat două titluri transcendente, temporare,
pe care le-am schimbat între ele,
până m-am hotărât că titlul cel vechi devenise nou
și i se potrivea cel mai bine.

Pentru că nu iau lucrurile în glumă,
mai ales pe cele ce nu sunt umoristice și care,
în spațiu sau în timp,
îmi dau lungi palpitații și scurte exclamații,
trimițându-mă, nu de puține ori,
până în grădină
(o grădină florentină
unde cânt o cavatină sărind de pe trambulină direct în piscină,
ca o balerină,
și unde, vezi bine,

mă duc cu ochii închiși ca să mă uit furioasă la Cer;
să spun vorbe bizare când inima-mi tresare),
ei bine,
n-am îndrăznit să îl las în alb
și nici să-i dau apă la moară
punându-l în umbra efectului celorlalte două cărți,
scrise, până acum, și ele, din pură întâmplare,
pe când stăteam la soare,
cu mine însămi la taclale.

Fără să știu că se va întâmpla așa,
dând buzna peste anatomiiile stărilor personale necontrolabile,
acest prețios florilegiu romanic, puțin germanic,
suficient de britanic și pe alocuri botanic,
mi-a împăunat înclinațiile artistice,
mi-a înzorzonat ilustrația organică și compoziția vulcanică,

e s e n ț e l e tari, neasemuit de parfumate,
și vanitățile neastâmpărate,
mi-a încrețit pielea și părul,
mi-a schimbat culoarea ochilor și uitătura,
mi-a lustruit l i m b a și gustul pentru estetică,
producând holograme,
ca mai apoi, cu cuvinte vechi și noi,
încuietore prin alăturare, pare și impare,
azvârlite din concepțiile-mi hibernale,
unele banale înotătoare, zburătoare cântătoare,
iar altele și mai extraordinare,
ondulate precum zvonurile emise dintr-un balon
lovit în cap cu un baston și-o mănușă de bufon,
bunăoară, din cele emise de glasuri rare,
ca o tulburare,
de inflexiunile armonice pricinuite

de accentele numărului mare
de tonuri și semitonuri cantabile,
pline de miere de trifoi,
de barba-ursului și coada-calului,
de busuioc la un loc,
răspândite după nota dominantă a manierei personale,
după linia melodică a vreunei imprecății,
precum și cea a nenumăratelor mele triluri de vrăbie
cu timbru de pupăză ori pițigoi –
eu, dansatoare de pas de doi –
vineri, sâmbătă și joi.

În mulți timpi și trei mișcări,
această colecție fotografică,
pe cât de hipnotică, pe atât de cursivă în expresie,
cumva stilistică și puțin turistică,

poate chiar nautică după sensul satiric,
folcloric, ușor ironic,
după calapodul meu ales, greu de înțeles fără ambient,
eficient din punctele mele de vedere
și ingenios în partea lui pătrunsă cu mintea, cu rugămintea,
cu diverse ajustări de text, cu așteptări, renunțări,
trimisă în lume în mai multe volume,
până la urmă,
șlefuită și răzuită,
transcrisă în altă gamă,
întocmită cu o tematică acrobatică,
prezentabilă,
cât se poate de poetică,
cu monorime și acronime,
cu dileme și diademe printre crizanteme,
dintr-o gemă și un nor cultivate atrăgător,

ușor în spațiul purpuriu, prea-prea timpuriu,
al unor pagini experimentale adecvate
după mode provinciale și jurnale literare,
iar la final,
fără a avea vreun capitol viticol,
amestecate cu realitatea salvată din nămol, dizolvată-n turnesol,
cu vocație, fermentație și suficientă saturație,
între pictură și literatură,
bucătărie, ornitologie ori biologie,
anatomie și trigonometrie,
cu puțină filosofie și foarte multă teorie,
paradigme, teze și antiteze,
cum-necum, l-am îmbrobodit,
iar în cele din urmă
l-am disprețuit și l-am acceptat în aceeași măsură,
i-am pus și glazură, i-am făcut și o caricatură,

ce întorsătură!

până a devenit un tablou făcut rului,
băgat în mânăca unui mantou.

Să vi-l dau vouă. Cadou.

2. Pigmenți de vopsea îmi curg prin vene, sar cu gura la mine.

Venele își dublează volumul, se ceartă strașnic, nechibzuite,
sub bolboroseala râurilor cernelurilor îngroșate
de alunecări argiloase, vâscoase.

În culori primare: roșu, galben, albastru. Dulci ca sângele meu.

3. I magin a ț i a are limite doar când cuvintele încearcă să o
descrie. Mă grăbesc să-i observ strălucirile.

Îmi scot ochelarii și încep să-i pictez toate părțile invizibile.